

SAMOJEDHUND

(SAMOJEDSKAĪA SABAKA)

Oprindelsesland: Nordlige Rusland og Sibirien

Protektion: Nordisk Kennel Union (NKU)

Anvendelse: Slædehund, ledsagehund.

Klassifikation: FCI Gruppe 5, (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 1.2 (Nordiske Slædehunde).
Uden brugsprøve.

Historie: Racen har sit navn efter Samojed-stammerne i det nordlige Rusland og Sibirien. I områdets sydlige egne blev hvide og sort/brun-brogede hunde brugt til at vogte rensdyr. I de nordlige egne var hundene rent hvide, havde et mildt temperament og blev brugt som jagt- og slædehunde. Samojedhundene levede tæt sammen med deres ejere; de sov endda med i teltene og blev brugt som "varmedunke".

Den britiske zoolog Ernest Kilburn Scott tilbragte tre måneder hos Samojed-stammerne i 1889, og da han vendte hjem til England, medbragte han en brun hanhvalp ved navn "Sabarka". Senere importerede han en cremefarvet tæve kaldet "Whitey Petchora" fra vestsiden af Ural-bjergene og en snehvid han "Musti" fra Sibirien. Disse få hunde er – sammen med dem, der blev bragt hjem af forskningsekspeditionerne – grundlaget for racen i Vesten. Den første standard blev skrevet i England i 1909.

M. DAVIDSON

- Helhedsindtryk:** Middelstor og elegant, en hvid, arktisk spidshund. Dens fremtræden giver indtryk af styrke, udholdenhed, charme, smidighed, værdighed og selvtillid. Dens udtryk, det såkaldte ”Samojed-smil”, dannes ved en kombination af øjnenes form og placering og de let opadbuede mundvige. Kønspræget skal være klart markeret.
- Proportioner:** Kropslængden er ca 5% større end skulderhøjden. Brystdybden er en smule mindre end den halve skulderhøjde. Næseparti og skalle har næsten samme længde.
- Temperament:** Venlig, åben, opmærksom og levende. Jagtinstinktet er ubetydeligt. Aldrig sky eller aggressiv. Racen er meget omgængelig og er ikke egnet som vagthund.
- Hoved:** Kraftfuldt og kileformet.
- Skalleparti : Set forfra og i profil kun let konvekst. Bredest mellem ørerne.
- Stop : Klart defineret, men ikke for fremtrædende. Pandefuren er kun let synlig.
- Næse : Veludviklet; foretrækkes sort. På visse tider af året kan den være afbleget (såkaldt ”vinternæse”), men der skal dog altid være mørkt pigment ved næserandene.
- Næseparti : Kraftigt og dybt, omtrent af længde som skallen, gradvis smallere mod næsen, hverken spinkelt eller groft og kvadratisk. Næseryggen er lige.
- Læber : Tæt sluttende, sorte og ret fyldige. Mundvigene er let buede og danner det karakteristiske ”Samojed-smil”.
- Tænder, bid : Regelmæssigt og komplet saksebid. Tænder og kæber er kraftige. Normalt tandsæt.
- Øjne:** Mørkebrune af fatve, ret dybtliggende, placeret ret langt fra hinanden, noget skråtstillede og mandelformede. Udtrykket er ”smilende”, venligt, vågent og intelligent. Øjenrandene er sorte.
- Ører:** Opretstående, nærmest små, tykke og trekantede med let rundede spidser. De skal være bevægelige og højt ansatte; på grund af den brede skalle er de ansat godt langt fra hinanden.
- Hals:** Kraftig og middellang, med en stolt holdning.
- Krop:** Noget længere end skulderhøjden; dyb og kompakt, men smidig.
- Manke : Tydeligt markeret.
- Ryg : Middellang, muskuløs og lige; hos tæver lidt længere end hos hanner.
- Lænd : Kort, meget stærk og veldefineret.
- Kryds : Fyldigt og stærkt, muskuløst og svagt faldende.
- Bryst : Bredt, dybt og langt, når næsten ned til albuerne. Godt hvælvede ribben.
- Underlinie : Moderat optrukken bug.
- Hale:** Ret højt ansat. Når hunden er opmærksom eller i bevægelse, bæres halen fremadbøjet fra roden hen over ryggen eller siden. I ro kan den bæres hængende og skal da nå haseleddet.

Lemmer:

Forpart: Velstillede og muskuløse forben med kraftig benstamme. Set forfra er de lige og parallelle.

Skuldre : Lange, faste og skråtstillede.

Overarm : Skråtstillet; slutter tæt til kroppen. Omtrent af længde som skulderbladet.

Albuer : Slutter tæt til kroppen.

Håndrod : Stærk, men smidig.

Mellemhånd : Let skråtstillet.

Forpoter : Ovale, med lange, smidige tæer og rettet lige fremefter. Tæerne er hvælvede og ikke alt for tæt sluttede. Elastiske trædepuder.

Bagpart: Set bagfra lige og parallelle bagben med meget kraftig muskulatur.

Overlår : Middellangt, temmelig bredt og muskuløst.

Knæ : Velvinklet.

Haseled : Ret lavt ansat og velvinklet.

Mellemfod : Kort og stærk, lodret stillet. Parallelle haser.

Bagpoter : Som forpoter. Vildtkløer bør være fjernet.
NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark

Bevægelse: Kraftfuld og fri, virker utrættelig, med lange skridt. God rækkevidde i forparten og godt fraskub fra bagparten.

Pels:

Hårlag : Rigelig, tyk, elastisk og tæt polar-pels. Samojedhunden har dobbelt pels med en kort, blød og tæt underuld og en længere, mere grov og lige dækpels. Om hals og skuldre danner pelsen – især hos hanner – en krave, der indrammer hovedet. På hovedet og på forsiden af benene er pelsen kort og glat. Udvendigt på ørerne er den kort, udstående og glat. Ørernes inderside skal være godt behårede. Bag på lårene danner pelsen bukser. Der skal være et beskyttende hårlag mellem tæerne. Halen er beklædt med fyldig pels. Hos tæver er pelsen ofte kortere og af en mere blød struktur end hos hanner. Den korrekte pelskvalitet skal altid have et specielt, glansfuldt skær.

Farve : Rent hvid, creme eller hvid med bisquit (grundfarven skal være hvid, med nogle få, bisquitfarvede aftegninger). Pelsen må aldrig virke lysebrun.

Størrelse: Skulderhøjde: Ideelhøjde for hanner 57 cm med en tolerance på +/- 3 cm.
Tæver 53 cm med en tolerance på +/- 3 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

- Synlige bygningsfejl
- let knoglebygning
- mangelfuldt kønspræg
- gule øjne

- (Fejl, fortsat)
- bløde ører
 - tangbid
 - tøndeformet brystkasse
 - hale med dobbelt krølle
 - lavstammet bygning
 - groft hjulbenet eller kohaset
 - bølget eller kort pels overalt; lang, blød eller hængende pels
 - reserveret temperament

Alvorlige fejl: • Tydelige upigmenterede områder på øjenrande eller læber.

Diskvalificerende

fejl:

- Øjne blå eller af uens farve
- overbid, underbid
- ørerne ikke opretstående
- pelsfarven afvigende fra den i standarden tilladte
- sky eller aggressivt temperament.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Standarden udgivet af FCI 9 JANUAR 1999

*Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
MARTS 1999 (Genoptryk AUGUST 2004)*

☐☐☐ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i MARTS 1998 ☐☐☐